

ge kulturelle omstændigheder; det gælder også et spørgsmål som omskæring.

Vi er også meget enige i, at kvinders rettigheder skal indtænkes i den danske ulandsbistand. Vi kan strides om mange ting inden for ulandsbistand, både den nationale ulandsbistand og den internationale, men der er én ting, vi i hvert tilfælde er helt enige om og har været det blandt de forskellige partier i Danmark, nemlig at vi skulle kæmpe for, at kvinders rettigheder bliver indtænkt.

Kvinder har store udviklingspotentialer, og kvinder spiller en stor rolle. Hvis vi f.eks. ser på deres situation i Afrika, er det jo ofte kvinderne, som udfører det meste arbejde, og hvis vi skal forbedre situationen for dem, så må vi også indtænke deres rettigheder.

Det er vigtigt, at vi også får set på minoritetskvinders forhold i Danmark. Vi skal jo også følge op på dansk plan, og vi vil i Vénstre se frem til den fortsatte proces med at sætte fokus på kvinders rettigheder og virkeliggøre de mange gode vedtagelser. For ét er jo vedtagelserne, et andet er gennemførelsen, og jeg vil så også benytte lejligheden til at takke for et godt samarbejde mellem dem, som har lavet forslaget til vedtagelse i dag.

Henriette Kjær (KF):

Endnu en gang er vi samlet her i salen for at diskutere kvinders rettigheder, nationalt som internationalt.

Det er en nødvendig diskussion, og vi skal efter Det Konservative Folkepartis mening have en meget klar holdning til, at vi ikke vil acceptere undertrykkelse af kvinders rettigheder. Det skal afspejle sig i den hjemlige debat, og det skal afspejle sig i det, vi foretager os på internationalt niveau.

Desværre er fremskridtene få og små. Vi må stadig konstatere, at de problematikker, som var aktuelle under konferencen i Beijing, desværre stadig er aktuelle i dag. Kvinder bliver stadig udelukket fra at kunne tage sig en uddannelse; kvinder bliver stadig diskrimineret sundhedsmæssigt, således at de ikke får den nødvendige information om alvorlige sygdomme og behandling af samme; kvinder bliver udsat for vold; kvinder er stadig en handelsvare, og kvinder bliver stadig omskåret. Det er simpelt hen frustrerende at være tilskuere til.

Det er dybt krænkende, at kvinder har den ringe status, som de har mange steder, selv hjemme, hvor vi først fik stemmeret sådan ca. 65

år, efter at mændene havde fået det. Det er simpelt hen utroligt, at tingene historisk har udviklet sig på den måde, som de har, og det er egentlig underligt at tænke på, at man ikke har regnet os kvinder for noget rent intellektuelt i mange, mange år.

I mange ulande og arabiske lande betragter man stadig kvinder som noget, der ikke er så meget værd som mændene, i bedste fald »beskytter« man dem, hvilket betyder, at de ikke må køre bil, være på arbejdsmarkedet el.lign. Jeg synes, det er dybt ærgerligt, at man ikke bruger kvinderne til at være med til at udvikle de enkelte lande, til at udvikle og inspirere arbejdsmarkedet, til at højne sundhedstilstanden osv.

Derfor synes vi i Det Konservative Folkeparti, at det må være rimeligt, at Danmark stiller krav om en mærkbar og synlig forbedring af kvinders forhold i de lande, som modtager udviklingsstøtte fra Danmark. Vi kan via vores ulandsstøtte påvirke de enkelte lande i den rigtige retning, og vi bør i højere grad satse på at give støtte til kvindelige projekter direkte. Der er eksempler, som viser, at det kan lade sig gøre, og det bør man bestemt udbygge, hvis det er muligt.

Samtidig er det vigtigt, at vi får kvinder engageret i den politiske beslutningsproces. Det gælder både i i- og ulande, for uden kvinder i de lovgivende forsamlinger er vi ilde stedt. Uanset hvordan vi vender og drejer det, er der nogle kvindelaterede problemstillinger, der kun bliver sat fokus på, hvis kvinderne selv gør det.

Kvinder i Danmark har det som udgangspunkt fint, og vores problemer er små set i den store sammenhæng. Men jeg synes, at vi har et problem i Danmark, og det er import af kvinder til prostitution. Ikke fordi den import er anerkendt af nogen, og alle har aversion imod den, men den foregår, og den er rædselsfuld. Kvinderne bliver lokket hertil med et tilsagn om job som servitricer eller andet, og så bliver de presset ud i prostitution. De bliver nødt til det, for de skylder jo allerede penge for billetten, de skal have et sted at bo, og deres liv er i det hele taget uoverskueligt. Jeg synes, det er så forfærdeligt, og mener, at vi bør gøre noget.

Jeg blev meget glad, da jeg læste justitsministerens kronik i Jyllands-Posten her til morgen, men fortsat bør vi have den ambition, at det ikke skal kunne finde sted. Vi bør i hvert fald kunne blive enige om, at de her problemer med de kvinder er meget, meget uværdige, og indsatsen skal være mere end blot en kortlægning af det, der sker. Der skal ske en direkte handling.